

IZBOR ZA MISS "PANONSKOG MORA"

JELENA BLANUŠA - NAJLEPŠA SOMBORKA

U organizaciji **Produkcijske kuće "Contada"** prošle subote u sali Gradske kuće u Somboru održan je izbor za mis Sombora 2010. Za ovu laskavu titulu konkurisale su devojke iz čitave Vojvodine (Subotica, Kula, Vrbas, Apatin, Sombor...), a titulu najlepše osvojila je osamnaestogodišnja Somborka

Jelena Blanuša. Osim što je najlepša, žiri novinara Jeleni je dodelio i titulu mis fotogeničnosti.

Prva pratilja je **Marijana Slaviković (20)**, a druga pratilja je **Jelena Ostojić (20)** takođe iz Sombora.

Publika je birala mis šarma, a tu laskavu titulu ponela je

Jelena Blanuša

Šarmen Altman.

Tokom večeri kandidatkinje su održale i reviju venčаница butika "Jelena".

Već sutra (subota, 7. avgust) u Vrbasu će biti organizovan izbor za mis Vrbasa, na kojem će somborske lepote takođe učestvovati, a ovaj karavan lepote dalje nastavlja put za Suboticu, potom za dvorac "Fabtas" u Bečeju, a veliko finale izbora za mis "Panonskog mora" biće priređeno na Petrovaradinskoj tvrđavi u Novom Sadu. Devojka koja bude izabrana za mis "Panonskog mora" stiće pravo učesća u finalnom izboru za mis turizma Srbije.

L.J. Z.

foto: "Nadarević"

Marijana Slaviković, prva pratilja

Jelena Ostojić, druga pratilja

Šarmen Altman, mis šarma

Misica i pratilje

BEZDAN: U SUBOTU ODRŽAN ŠESTI ETNO FESTIVAL TROJNI SUSRET

PODUNAVSKA RAZNOVRSNOST

U subotu je u Bezdanu održan šesti etno festival **Trojni susret, Podunavski dan kulture**, uprkos kišnim naletima u prepodnevnom satima. Promenljivo vreme umanjilo je broj učesnika na štandovima rukotvorina, a bilo je osetno i manje publike. Ipak, bio je to dan koji je

bendova iz Subotice i Sombora, sa repertoarom za mladju publiku.

Organizator i ovogodišnjih Trojnih susreta je **NVO "Puls"** koja se, uprkos ograničenim sredstvima, potrudila da se u Bezdanu održi ova lepa tradicija.

S. Trivunović

Moldavske igre grupe iz Hrvatske

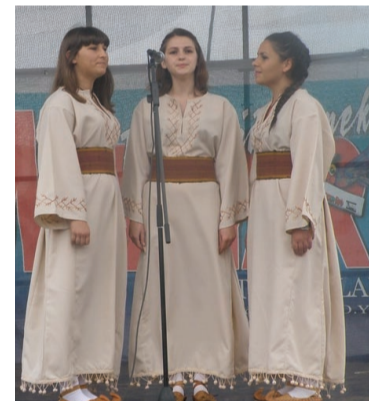

Radost stvaranja i druženja

ponudio šaroliku zabavu meštanima i gostima u zanimljivom ambijentu kraj kanalske obale.

Posetioci su mogli da uživaju u lepoti stvaralaca vrednih ruku iz raznih mesta Vojvodine izloženim na štandovima. Privlačan je bio miris i okus gastronomskih specijaliteta, među kojima se isticala ponuda u šator sa lovačkim dakonijama.

U popodnevnom satima na bini su se smenjivali učesnici iz Mađarske, Hrvatske i Vojvodine sa kulturno-zabavnim sadržajem. U večernjim satima usledio je nastup

Pevačka grupa iz Stapara

ZAPISI SA PUTOVANJA

RIM-VEČNI GRAD

Četiri ujutro, budim se bez problema. Ionako sam jedva zaspao od uzbuđenja i iščekivanja. Pred zgradom je auto koji treba da me odvede na aerodrom. Pre toga idemo u Kamenicu, po momka sa kojim treba da predstavljamo Srbiju u projektu o ljudskim pravima, tačnije u teatarskom ateljeu. Toliko malo informacija u glavi tera me da smišljam bezbroj mogućih scenarija onoga što će mi se desiti. Auto na putu za aerodrom u kombinaciji sa Haustorom i pesmom „Moja prva ljubav“ na radiju čini se kao obećavajući početak dana. Posle uvodne vožnje stižemo na aerodrom, predajemo prtljag i ulazimo u avion. Osećaj prilikom uzletanja aviona ekvivalentan je nivou adrenalina koji čovek u svojoj krvi poseduje prilikom najbo-

lje vožnje u luna-parku. Pesma „3 Kilos“ od Prodidžija se samo uklapa kao deo koji nedostaje u slagalici uzbuđenja. Za sat vremena i pet minuta slećemo u Rim, na aerodrom „Leonardo Da Vinči“, odakle autobusom krećemo ka centru Rima. Pošto sam prespavao veći deo puta u autobusu, doživljavam blagi kulturološki šok budeći se i gledajući u veličanstvenu Palatu pravde na Pjaci Kavur. Počinje sledeća etapa našeg putovanja, meni istovremeno najmanje i najviše draga: četvorosatno razgledanje centra Rima i Vatikana, sa jednom povećom torbom na leđima i gitarom u ruci. Ostajem zaslepljen lepotom bazilike Sv. Petra, Fontane Di Trevi i Španskim stepenicama. Metroom stižemo do poslednje etape putovanja po Rimu, železničke

stanice sa koje vozom krećemo u pravcu Perude. Opet gubim bitku sa snom te se budim u vozu i odmah upoznajem ekipu koja na radionici predstavlja Španiju, predvođenu čovekom koji me izuzetno podseća na nastavnika u osnovnoj školi. Posle presedanja u drugi voz stižemo u mesto iz kojeg nas domaćini odvoze u San Feliciano, odakle brodom plovimo Trazimenskim jezerom na najveće ostrvo u njemu, Isola Polveze. Lagan vetar, ritmično ljuljanje broda i zalazak sunca nad jezerom, sve to ispraćeno muzikom Henrija Mansinija stvara savršeno mirnu atmosferu kojom završavam jednostavno putovanje, a istovremeno započinjem sedmodnevnu pustolovinu.

Jovan Perić, učenik Gimnazije "Veljko Petrović"

Španske stepenice

Fontana Di Trevi